

ת"פ 45908/01/20 - מדינת ישראל נגד חמזה חרזאללה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 45908-01-20 מדינת ישראל נ' חרזאללה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט אברהם בולוס
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה -
פלילי

המאשימה

נגד

חמזה חרזאללה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד
ראניה סרוג'י

הנאשמים

גזר דין

כתבי האישום

1. בתאריך 19.5.20 הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בתיק זה (להלן: **התיק הפלילי**), וכן הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בתיק נ"ב 12138-01-20 בבית משפט לתעבורה פתח תקוה (להלן: **תיק התעבורה**), אשר צורף לתיק הפלילי.
2. על פי כתב האישום המתוקן בתיק הפלילי, ביום 7/1/20 בשעה 17:49 נכנס הנאשם למכולת בעיר חיפה ברח' הפועל כשהוא חובש קפוצ'ון על ראשו, כפפה עטויה על ידו הימנית והוא מצויד במברג. הנאשם פנה אל עובדת במכולת שעמדה בסמוך לדלפק (להלן: **המתלוננת**), ובעודו אוחז במברג, איים עליה באומרו: "**תביאי כסף או שאני דוקר אותך ואת מתה עכשיו**".
3. בהמשך, כשהוא אוחז במברג, הנאשם דחף את המתלוננת לכיוון המדפים שהיו מאחורי הדלפק, נכנס בין המתלוננת לבין הדלפק והצמידה באמצעות גופו למדפים שמאחורי הדלפק. בשלב הזה פתח הנאשם את הקופה שהייתה על הדלפק, נטל ממנה כסף מזומן בסך של 2,400 ₪, ונמלט מהמכולת כשהוא נושא עמו את הכסף, בכוונה לשלול אותו שלילת קבע מהמתלוננת ומהבעלים של המכולת.
4. לאחר השוד נמלט הנאשם לרחוב הסמוך למקום, שם החנה הנאשם רכב מסוג מזדה 3 אשר בבעלות אשתו של הנאשם (להלן: **המזדה**), או אז הבחין שבאחד מגלגליה תקר. בשעה 18:10 התפרץ הנאשם לרכב מסוג אופל אסטרס שחנה באותו הרחוב, בכוונה לבצע גניבה, בכך שניפץ את החלון הקטן של הדלת האחורית מצד ימין. הנאשם גנב מרכב זה תיק שחור וחפצים שונים, בין היתר קומפרסור אוויר ומגבה לרכב (ג'ק), בכוונה לשלול אותם שלילת קבע מבעליהם.

5. בהמשך, התפרץ הנאשם לרכב מסוג מזדה 6, אשר חנה באותו רחוב, בכוונה לבצע גניבה, בכך שהוא ניפץ

את החלון הקדמי בצד ימין. הנאשם גנב מרכב זה 6 חפצים שונים, ובין היתר מפתח גלגלים לרכב וכרטיס מגנטי, בכוונה לשלול את החפצים שלילת קבע מבעליהם.

6. בסמוך לכך, הנאשם ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: **האחר**), החליפו גלגל במזדה באמצעות המגבה לרכב ומפתח הגלגלים, אותם גנבו משני הרכבים.

יצוין כי, רכב המזדה הורד מהכביש ביום 2.7.19 והוא ללא רישיון רכב בתוקף וללא פוליסת ביטוח בתוקף.

7. בעקבות דיווח של אזרחים על פריצה לרכבים, הגיעו למקום שוטרים בניידת משטרתית וחסמו את נתיב נסיעתו לאחר של רכב המזדה.

משהבחינו הנאשם והאחר בניידת, נמלט האחר ברגל מהמקום, והנאשם נכנס למושב הנהג ברכב המזדה, כאשר רישיונו אינו בתוקף מיום 15.1.04 והוא שיכור, כשבגופו נמצא ריכוז של 331 מיקרוגרם אלכוהול לכל ליטר אויר נשוף.

בכוונה להימלט מהשוטרים ולהפריע להם במילוי תפקידם הוא נסע לאחר ופגע במזיד בניידת, ואז נסע קדימה ושוב אחורה והתנגש בשנית בניידת. בהמשך הוא שוב נסע ברכב המזדה לאחר והפעם הצליח לעבור את החסימה ונסע במהירות מהמקום.

8. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה לכיוון רחוב ארלוזורוב והשוטרים המשיכו בנסיעה אחריו תוך שהם מפעילים סירנה ומורים לנאשם לעצור באמצעות הכריזה. במהלך ההימלטות, פנה הנאשם לרחוב ארלוזורוב תוך שהוא חוצה את הצומת ברמזור אדום.

9. בהמשך ההימלטות, ובכוונה להימלט מהשוטרים, הגיע הנאשם בסמוך לבית מספר 18 ברחוב ארלוזורוב ועבר לנתיב הנגדי תוך חציית קו הפרדה רצוף ונסיעה משמאל לאי תנועה בנוי, נגד כיוון התנועה, באופן שאילץ כלי רכב שהגיעו מהכיוון הנגדי לעצור את רכבם על מנת להימנע מפגיעתו של רכב הנאשם. הנאשם עשה זאת תוך פגיעה בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה וכלי התחבורה וסיכון השימוש בהם.

10. עוד במהלך ההימלטות, בסמוך לרחוב ארלוזורוב 20, הבחינה נהגת ברכב מסוג סוזוקי כי הנאשם נוסע בנתיב נסיעתה נגד כיוון התנועה ומסכן אותה. בשל כך, היא סימנה לו באמצעות ידה לעצור על מנת שלא להתנגש בה, אולם הנאשם לא עצר, המשיך בנסיעה רציפה לעברה כשהוא מסכן אותה, ופגע עם דופן שמאל של רכב המזדה בסוזוקי. בשלב זה יצא השוטר מהניידת ועצר את הנאשם.

11. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו נזקים לרכבי האופל, המזדה 6 והסוזוקי וגם לניידת.

12. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

- א. **שוד** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).
 - ב. **פריצה לרכב** לפי סעיף 413'ו' סיפא לחוק העונשין (2 עבירות).
 - ג. **גניבה מרכב** לפי סעיף 413ד'(א) לחוק העונשין (2 עבירות).
 - ד. **סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה** לפי סעיף 332 (2) לחוק העונשין.
 - ה. **חבלה במזיד ברכב** לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין.
 - ו. **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
 - ז. **איסור לנהוג ללא רישיון נהיגה** לפי סעיפים 10(א), 62(1) ו-38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**).
 - ח. **איסור לנהוג ללא רישיון רכב** לפי סעיפים 2 ו-38(1) לפקודת התעבורה.
 - ט. **נהיגה ללא ביטוח רכב** לפי סעיף 2(א) ו-(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל - 1970 (להלן: **פקודת ביטוח רכב מנועי**).
 - י. **סטייה מנתיב נסיעה** לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: **תקנות התעבורה**), בצירוף סעיפים 62+68 לפקודת התעבורה.
 - יא. **אי ציות לרמזור** לפי תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה.
 - יב. **נהיגה בשכרות** לפי סעיפים 62(3), 64ב(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה.
13. על פי כתב האישום בתיק התעבורה, בתאריך 4.6.19 נהג הנאשם ברכב פרטי (באותה מזדה 3), ללא רישיון נהיגה תקף אשר פקע ביום 15.1.04 וללא ביטוח תקף. באותן נסיבות נמלט הנאשם בנסיעה מהירה מהמקום, תוך שאינו מציית להוראות השוטרי אשר הורה לו באמצעות מערכת הכריזה לעצור את רכבו. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות הבאות:

- א. **רישיון נהיגה פקע מעל שנתיים**, לפי סעיף 10(א) לפק' התעבורה.
 - ב. **אי ציות לשוטרי במדים או שוטרי שהזדהה** לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.
 - ג. **נהיגה ברכב ללא ביטוח** לפי סעיף 2א לפק' ביטוח רכב מנועי.
- טיעוני הצדדים לעונש**
14. בתאריך 19.5.20 לבקשת הנאשם ביקשתי את שירות המבחן להגיש תסקיר לעניין העונש. בשל העובדה כי

שירות המבחן עבד במתכונת מצומצמת ונראה כי לא יעלה בידו להגיש תסקיר בתקופה הקרובה, אזי בדיון שהתקיים ביום 14.7.20 הודיע הנאשם כי הוא מבקש לטעון לעונש.

15. במסגרת טיעוני המאשימה לעונש, היא הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם הכולל 8 הרשעות קודמות בגין נשא הנאשם 7 עונשי מאסר בפועל, מתוכן 4 הרשעות בגין פריצה לרכב. העבירה האחרונה בגינה הורשע הנאשם בוצעה בשנת 2014 בתיק 53498-01-16 בגין חיפוש עתיקות ללא רישיון; רישומו התעבורתי של הנאשם כולל 26 עבירות תעבורה, כשהעבירה האחרונה בוצעה בשנת 2008, וכוללות נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה ברכב לא תקין, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש ואי הגשת עזרה לנפגע בתאונה.

המאשימה טענה, כי קיימות נסיבות מחמירות במעשי הנאשם לאור העובדה כי קדם תכנון למעשיו; חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא מוחלט והנזק הכספי שנגרם לחנות המכולת ולרכבים אליהם פרץ הנאשם הינם משמעותיים. כל אלה נוסף למדיניות הענישה המחייבת הטלת עונשים מחמירים לטענת המאשימה, כתב האישום המתוקן כולל סדרה של מעשים שהם חלק מאותו אירוע ועל כן עתרה לקבוע מתחם עונש כולל, הנע בין 5-8 שנות מאסר בפועל כאשר לגישתה העונש המתאים נמצא ברף העליון של המתחם, כן להשית על הנאשם עונש פסילת רישיון נהיגה, מאסר על תנאי ופיצוי כספי לנפגעי העבירה. כן המאשימה הפנתה לסע' 39א' לפק' התעבורה הקובע פסילת מינימום של שנתיים בגין הרשעה בעבירת נהיגה בשכרות.

באשר לכתב האישום בתיק התעבורה, המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד מכתב האישום הפלילי, הנע בין חודש ועד שישה חודשי מאסר בפועל, וכן הטלת עונשים נלווים הכוללים פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס כספי. לטענת המאשימה, יש מקום להשית את העונשים בגין שני כתבי האישום במצטבר אחד לשני.

בנוסף, המאשימה עתרה להורות על חילוט הרכב בו עשה שימוש הנאשם בעת ביצוע העבירות במסגרת 2 כתבי האישום (עמ' 9 ש' 18-23 לפרו'). המאשימה התייחסה לעובדה שהרכב רשום על שם אשתו של הנאשם, וטענה כי הנאשם עושה בו שימוש וכי קיימת זיקה בין העבירות אותן ביצע הנאשם לבין הרכב. לחילופין, המאשימה הסכימה כי הנאשם או אשתו ישלמו סך של 2,000 ₪ וזאת חלף חילוט הרכב.

16. לטענת הנאשם, מזה תקופה ארוכה הוא עושה מאמצים לשקם את חייו וכראיה לכך ההרשעה האחרונה היא משנת 2016 בגין עבירת חיפוש עתיקות ויתר העבירות הפליליות שביצע נעשו עד לשנת 2010; הנאשם הסביר כי הוא החל לצרוך סמים בשנות ה-20 לחייו וכן צורך אלוהול עקב נסיבות חייו הקשות אשר השליכו על תפקודו, הנאשם עבר התעללות על ידי אחד מבני משפחתו הגרעינית ובעברו מקרה טראומתי מיום חתונתו. הנאשם טען, כי לא קדם תכנון לאירועים נשוא התיק דנן; עבירת השוד שביצע היא ברף הנמוך של עבירות השוד והוא נטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה.

הנאשם עתר לקבוע מתחם עונש אחד בגין כל העבירות בתיק הפלילי שבין 18-36 חודשי מאסר בפועל, ולגזור עונש המתקרב לגבול התחתון. באשר לפיצוי נטען, כי הטלת פיצוי על הנאשם תיפול על כתפי אשתו הנושאת בנטל הכלכלי של גידול ילדיהם הקטינים.

באשר לתיק התעבורה, עתר הנאשם להסתפק בהטלת פסילה בפועל.

17. בדבריי הנאשם בפניי הוא הביע חרטה על מעשיו.

18. לדיון התייצבה אשת הנאשם אשר ביקשה להפחית מסכום ההפקדה (חלף חילוט רכב המזדה), לאור העובדה

כי היא עובדת ומגדלת שני ילדים ללא עזרה.

מתחם העונש

19. אני תמים דעים עם הצדדים כי לאישום בתיק הפלילי ולמרות ריבוי העבירות יש להתייחס כאל אירוע אחד, דבר שהינו נכון גם לעניין האישום בתיק התעבורה. על אף העובדה שבתיק הפלילי עסקינן במסכת של מעשים וריבוי עבירות, אלא שקיים קשר הדוק בין כלל המעשים מתחילת ההתרחשות ועד סופה. בפועל קיים רצף בין המעשים, ובאירוע אחד מתפתח שבין חלקיו גם קיימת סמיכות זמנים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקאות 5-6 לחוות דעתה של כבוד השופטת ברק-ארז (29.10.14); ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (23.6.15); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל, פסקאות 22-30 (3.9.2015)).

20. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

תחילה אדרש למתחם הראוי בתיק הפלילי שהוא העיקרי ואחריו למתחם בתיק התעבורה.

מתחם העונש בת"פ 45908-01-20

21. אמרתי קודם כי עסקינן בריבוי עבירות ובאירוע מתפתח שתחילתו בשוד בנסיבות מחמירות, לאחר מכן בהתפרצות לרכבים, ואז בנהיגה פרועה תוך סיכון חיי אדם לרבות אי ציות לשוטרים ואף הכשלתם בביצוע תפקידם - ועוד בנהיגה כשהנאשם שיכור וללא רישיון נהיגה תקף.

22. באשר לעבירת השוד בנסיבות מחמירות אין צורך להכביר במילים, די אם אציין כי עבירה זו חותרת תחת ערכים חברתיים כבדי משקל כמו השמירה על שלום וביטחון הציבור נוסף לזכות הקניין. גם במצב דברים שבו לא הוסבו נזקי גוף לקורבן העבירה, עם זאת בל נשכח כי האימה אותה הטיל הנאשם על המתלוננת, עלולה להותיר בה צלקת נפשית משך שנים: "רבות נאמר על החומרה הרבה הגלומה בעבירה זו, ועל היותה מחייבת ענישה הולמת. אכן, "מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, בצד הפגיעה בשלומם ובביטחונם של הציבור בכללותו".... יחד עם זאת, יש לזכור כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו. מכאן החשיבות היתרה בבחינת כל מעשה שוד ושוד לגופו" (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.6.14); כן ראו: ע"פ 3629/05 הנדי חסין נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (16.10.2005); ע"פ 1938/13 רפיק גרבאן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 והאסמכתאות שם (27.02.2014)).

23. אחרי השוד הנאשם עבר להתפרץ ולגנוב מרכבים שחנו בקרבת מקום, ובמעשיו אלה הוא פגע בערכים מוגנים שענינם שמירה על קניינו, פרטיותו ותחושת הביטחון של הפרט. מעבר לפגיעה האישית בעקבות גזילת והסבת

נזק לרכוש, הרי למעשים אלה השלכה על כלל הציבור ביקור דמי הביטוח: "אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו." רע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל, פסקה ו' (01.11.2010).

24. באשר לעבירות ההימלטות מהשוטרים, ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו תוך סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירות הנהיגה הנוספות, הרי בביצועם המערער דרס ברגל גסה ערכים חברתיים מהמעלה הראשונה. ערכים מוגנים רבים הופרו, כמו השמירה על ביטחון ושלוה המשתמשים בדרך בפרט ועל חיי אדם בכלל; כן בטיחות הנסיעה בכבישים והציות לחוק ולגורמי אכיפתו: "התופעה של סירוב נהגים לציין להוראות שוטרים, ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומסוכנת ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים, על כן בתי המשפט צריכים להכביד את ידיהם ולהציב בפני עבריינים אלו קיר ברזל בדמות אפס סובלנות. לא ניתן לתופעה חמורה ומסוכנת זו להמשיך ולהתפשט והמסר חייב להיות חד וברור - מי שיבצע מעשים מעין אלו יורחק מן החברה לזמן ממושך. התפרעות בכבישים וזלזול בנציגי החוק לא תעבור בשתיקה. מערכת אכיפת החוק החל מן המשטרה וכלה בבתי המשפט לא תעמוד מנגד. העבריינים ישלמו מחיר כבד על מעשיהם." (ע"פ 3608/09 עיסאם מסעוד נ' מדינת ישראל (12.04.2010)).

כן נוכח חשיבות הדברים והתייחסות ביהמ"ש העליון למתחם העונש הראוי בגין הנהיגה הפרועה בזמן בריחה מהמשטרה אזכיר כי: "בית משפט זה עמד לא אחת על כך שאין להשלים עם תופעות של נהיגה פראית ובריונית במהלך מרדפים עם המשטרה ועל הצורך בהחמרת הענישה שיש להטיל על מי המורשע בעבירות מסוג זה... בעניין אבולקיעאן נקבע רף ענישה של ארבע שנות מאסר לעבירות אלו ומשהתופעה אותה הוקיע השופט לוי התפשטה מאזור הנגב גם לאזורים אחרים ברחבי הארץ שב בית משפט זה והדגיש כי: "הלכת אלקיעאן עומדת איתן על רגליה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ואמורה להנחות אותנו במקרים כגון דא בקביעת מתחם הענישה" [...] בנסיבותיו החמורות של המקרה דנן ובהינתן מדיניות הענישה הנוהגת, צודקת המדינה בטענתה כי מתחם הענישה שאותו קבע בית המשפט המחוזי איננו הולם ויש להתערב בו ואנו סבורים כי יש להעמידו על טווח הנע בין עשרים ושניים לארבעים ושמונה חודשי מאסר בפועל." ע"פ 3641/14 מדינת ישראל נ' חסונה, פסקה 6 (2.7.2014).

לכל אלה יש להוסיף את הנהיגה בשכרות המוסיפה נופך ומחדדת את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, עבירה שבפני עצמה גם מחייבת הטלת ענישה מרתיעה: "נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על-כן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות" (רע"פ 6439/06 קריטי נ' מדינת ישראל (19.10.06)).

25. הפגיעה אותה הסב הנאשם במעשיו לערכים המוגנים הינה בדרגת חומרה גבוהה. במעשיו הוא התחיל בעבירת שוד כשהוא מפעיל אלימות, דוחף ומצמיד את המתלוננת למדפים שמאחוריה, ועוד מאיים באמצעות מברג כי אם לא תישמע לדבריו הוא ידקור וימית אותה. ניתן לשער את האימה שאחזה במתלוננת שהופעלו עליה אלימות

ואיומים ע"י הנאשם, וההשלכות הנפשיות של טראומה קשה זו אותה חוותה.

הנאשם המשיך בהתנהלותו הבריונית, עת פרץ וגנב משני רכבים, ולאחר מכן ברח משוטרים כשהוא נוהג בפראות, מסכן באופן ממשי חיי אדם, שכן רק בנס לא נגרמו פגיעות קשות או אבדות בנפש, ומסב נזקים לכלי רכב. המדובר הוא בערעור של ממש לסדר הציבורי, לסיכון ביטחון ציבור המשתמשים בדרך, לפגיעה בזכות להגנה על הקניין וגם במעמדו הרם של החוק והחובה לציית לאוכפיו.

26. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, אפנה למקרים דומים בהם הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. בע"פ 7672/06 **מדינת ישראל נ' באסם אבו עמרה** (06.03.2007) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שוד בנסיבות מחמירות, ונהיגה ללא רישיון ובתקופת פסילה. ביהמ"ש המחוזי גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ל-5 שנים, שנתיים מאסר על-תנאי, ופסילת רישיון נהיגה למשך 7 שנים.

ביהמ"ש העליון, בין היתר נוכח עברו הפלילי העשיר של המערער, מצא לקבל את ערעור המאשימה: **"על התנהגות מופקרת זו הגיב בית המשפט המחוזי בגוזרו עונש מאסר לא קצר, וחרף זאת אנו סבורים כי צודקת המדינה בטענתה, כי עונש זה אינו משקף נאמנה את חומרת האירוע, ואין בו ביטוי הולם לעבירת השוד האלים בו היה מעורב המשיב... זהו מקרה שבו הגמול העונשי ההולם ליחיד והצורך להרתיע את הרבים, מחייבים החמרה בעונש, ונקדים ונאמר כי איננו ממצים את הדין עם המשיב כפי שהיינו עושים לו ישבנו כערכאה ראשונה".**

ביהמ"ש העליון העמיד את תקופת המאסר בפועל על 6 שנים ופסק פיצוי למתלוננת בסכום של 10,000 ש"ח.

ב. בע"פ 1387/10 **גאלב מוסטפא נ' מדינת ישראל** (4.5.11), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשוד בנסיבות מחמירות, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון רכב ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף.

ביהמ"ש המחוזי גזר על הנאשם שלחובתו עבר פלילי מכביד, 6 שנות מאסר בפועל ומאסר מותנה למשך שנה נוסף לפסילה מלנהוג למשך 5 שנים, כן הופעל עונש מאסר מותנה בן 10 החודשים. בשל מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם נקבע, כי מחצית מתקופת המאסר המותנה שהופעל תרוצה בחופף לעונש המוטל. סה"כ ירצה הנאשם 6 שנים ו-5 חודשים מאסר בפועל.

ביהמ"ש העליון הותיר את העונש שהוטל על כנו וקבע, כי **"העבירות שבהן הורשע המערער מצויות ברף גבוה של סולם העונשין הסטטוטורי - בין שוד בנסיבות מחמירות ובין סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לשתייהן תג של עשרים שנות מאסר, ולכך מצטרפות שאר העבירות... האימה שנפלה על המתלונן, הנזק הרב מאוד לרכוש - כל אלה קוראים לענישה של ממש"**. (פסקה ו')

ג. בע"פ 5229/12 **אחמד אלעסם נ' מדינת ישראל** (7.11.13), מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד שהורשע

על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונהיגה ללא רישיון נהיגה. חשוב לציין, כי עברו הפלילי כלל הרשעה קודמת בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה, ובמקרה זה נמצא כי העונש ההולם עומד על 66 חודשי מאסר בפועל נוסף לענישה נלווית - עונש שאושר בביהמ"ש העליון.

ד. בע"פ 285/13 **אברהם מוסטפא נ' מדינת ישראל** (24.10.13), דובר על בנאשם בעל עבר פלילי מכביד אשר נהג תחת השפעת משקאות משכרים, מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה בר תוקף וללא רישיון רכב תקף. משניסו השוטרים לעצרו, נמלט בנהיגה פראית עד שנעצר סמוך לביתו - בעבירות אלו הוא הורשע על יסוד הודאתו. ביהמ"ש קבע כי מתחם העונש נע בין 18 חודשי מאסר ועד 5 שנות מאסר וגזר על המערער עונש מאסר בפועל של 42 חודשים והפעיל עונש מאסר מותנה של 4 חודשים, מחצית בחופף ומחצית במצטבר.

ערעור שהוגש לביהמ"ש העליון נדחה.

ה. בע"פ 5626/14 **מרק לנקין נ' מדינת ישראל** (2.8.15), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; הפרעה לשוטרי תפקידו; נהיגה בזמן פסילה; ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. הנאשם התעלם מקריאות שוטרים כי יעצור ופתח בנסיעה פרועה ומהירה ונמלט מניידות משטרה שחסמו את נתיב נסיעתו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר תעבורתי עשיר וזהו מאסרו הראשון. הושת על הנאשם עונש של 50 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשי מאסר על תנאי.

ערעור שהוגש לביהמ"ש העליון נדחה.

ו. בע"פ 4763/17 **מוהנד ותד נ' מדינת ישראל** (29.01.18), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי תפקידו ונסיעה בכיוון ההפוך. הנאשם נמלט בנסיעה פרועה מהשוטרים, הוא חצה בדרכו מספר צמתים ברמזור אדום, עבר בין נתיבי התנועה, באופן שאילץ רכבים אחרים לסטות הצידה על מנת שלא להיפגע. המרדף הסתיים רק לאחר כעשרים דקות, כאשר רכבו של הנאשם התנגש בתלולית עפר והנאשם ברח רגלית מהמקום. הנאשם היה בן 19 בעת ביצוע העבירה, ללא הרשעות קודמות. ביהמ"ש קבע, כי מתחם הענישה נע בין 20 חודשי מאסר ל-40 חודשי מאסר והטיל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל.

גם במקרה זה ערעור הנאשם נדחה בביהמ"ש העליון ונקבע כי העונש הולם את כלל הנתונים.

ז. בת"פ (מרכז) 61030-02-15 **מדינת ישראל נ' מוחמד עואודה** (14.09.16), נאשם 1 הורשע בתום ניהול הליך הוכחות, בביצוע שוד בנסיונות מחמירות; סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה; שהייה בלתי חוקית בישראל ונהיגה בקלות ראש. נאשם 1 היכה נהג מונית שהסיע אותו, ציווה עליו לצאת מהמונית, תוך שהוא נמלט יחד עם נאשם 2 עם המונית ונוטלים לעצמם את חפציו האישיים של הנהג ו-1,500 ₪. נאשם 1 התעלם ממחסום תנועה שהוצב עקב איתור המונית הגנובה, ותוך התעלמות מעומס תנועה זיגזג בין נתיבים, התנגש במספר כלי רכב עד שהמונית

נעצרה. לאחר מכן הנאשמים נמלטו בריצה עד אשר נתפסו על ידי השוטרים שדלקו אחריהם. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרם למתלונן נזק נפשי, ונזק למונית בעלות של 140,000 ₪. לנאשמים עבר פלילי ומאסר על תנאי בר הפעלה. נקבע מתחם עונש הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים כגון מאסר מותנה, קנס ופיצוי. הוטל על נאשם 1 עונש מאסר בפועל בן 6.5 שנים; הפעלת מאסר מותנה למשך 2 שנות מאסר במצטרב, סה"כ 8.5 שנות מאסר בפועל; 24 חודשים מאסר מותנה ועונשים נלווים.

27. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מתוך עובדות כתב האישום עולה כי לשוד קדם תכנון לאור העובדה שבמועד ביצוע השוד הנאשם הגיע כשהוא עוטה על ראשו קפוצ'ון, חובש כפפה ואוחז במברג. האלימות שהנאשם הפעיל בביצוע השוד נמצאת יחסית ברף הנמוך, ועם זאת יש ליתן את הדעת להנחה לפיה בכל עבירה של שוד קיים פוטנציאל להסתבכות האירוע ולגרימת תוצאות קשות, בעיקר כאשר הנאשם מצויד בנשק חם או קר. בסיום השוד הנאשם יצא לרחוב התפרץ וגנב משני רכבים בזה אחר זה. אמנם לדבר לא קדם תכנון, אולם כשניידות המשטרה הגיעו למקום הדבר לא הרתיעו, והוא המשיך בקריאת התיגר על החוק והמשטרה והחל מתנגש באמצעות המזדה מספר פעמים ברכבי המשטרה עד אשר הצליח לברוח. אלו נסיבות המעידות על זלזול בוטה ברכושו ובבטחונו של האחר, ואף מלמדות כי למבצע אין מורא וגם לא כבוד לחוק, לסדר ולאוכפיו. הנאשם לא הסתפק בכך והוא פתח בנהיגה מסוכנת. מנהיגתו הפראית של הנאשם שנעשתה תחת השפעת משקאות משכרים, מעבר ברמזור אדום, נהיגה נגד כיוון התנועה תוך שאילץ כלי רכב לעצור כדי להימנע מפגיעתו, והתעלמות מוחלטת מהוראות השוטרים להפסקת נהיגתו ועצירת הרכב - הרי הנזק שהיה צפוי להיגרם למשתמשי הדרך ולשוטרים הינו רב, ואני חוזר ומדגיש כי רק נס מנע פגיעות בגוף ובנפש. מעבר לכך יש לתת את הדעת לנזק הכלכלי הישיר שהנאשם הסב לבעלי המכולת, לרכבים שנפרצו, ולרכבים בהם התנגש הכוללים רכבי המשטרה.

28. לאחר בחינת משקלם הרב ומידת הפגיעה בערכים החברתיים, מדיניות הענישה הנהוגה ומקובלת ונסיבות ביצוע העבירות, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם בתיק זה הוא בין 48 חודשי מאסר בפועל ועד 84 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים לרבות פסילה מלהחזיק או מלנהוג ברישיון נהיגה לפחות למשך שנתיים.

מתחם העונש בתיק התעבורה נ"ב 12138-01-20

29. גם במקרה זה התנהלות הנאשם מאופיינת בזלזול בחוק ובאוכפיו. הוא נהג ברכב כשרישיון נהיגתו פקע לפני שנים, ללא ביטוח ולא טרח לציית להוראת שוטר אשר הורה לו לעצור, והמשיך בנסיעתו.

30. בגין אירוע זה מתחם העונש הינו בין מאסר על תנאי ופסילה מלנהוג בפועל למשך 12 חודשים, ועד מאסר בפועל למשך 6 חודשים (עם אפשרות לריצוי בעבודות שירות) ופסילה מלנהוג בפועל למשך 36 חודשים.

31. במקרה זה אני רואה לנכון לקבוע עונש כולל בגין שני כתבי האישום, כאשר כמובן אני נותן את דעתי גם לעבירות שהנאשם ביצע בתיק התעבורה ולעונש הראוי.

גזירת העונש המתאים לנאשם

32. מעיון בעברו הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו 8 הרשעות שבגין חלקן אף ריצה בעבר עונשי מאסר מאחורי

סורג וברית. הראשונה, עבירה משנת 2002 (הרשעה משנת 2003) בגין הסעת תושב זר השוהה באופן בלתי חוקי, בעקבותיה הוא נידון למאסר בפועל למשך 60 ימים; השנייה, עבירות של סחר בסמים והפרעה לשוטרים משנת 2005 (הרשעה משנת 2006), בגינה הוטל עליו, בין היתר, מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים; השלישית, עבירות משנת 2004 (הרשעה משנת 2006) בשל פריצה וגניבה מרכב, ובמקרה זה נידון למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים; הרביעית, עבירה משנת 2004 (הרשעה משנת 2007) בגין פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גם במקרה זה נידון לעונש מאסר בפועל למשך 4 חודשים; החמישית, עבירות של פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, החזקת כלי פריצה ופירוק חלקים מרכב. גם בגין עבירות אלו הוא ריצה מאסר בפועל למשך 4 חודשים ו-15 ימים; השישית, עבירות של ניסיון לפריצה וגניבה רכב משנת 2008 (הרשעה משנת 2009) בגינה נידון למאסר בפועל למשך 3 חודשים והפעלה במצטבר של שלושה מאסרים מותנים מתיקים קודמים, כך שסה"כ המאסר בפועל עמד על 25 חודשים. השביעית, עבירות של נטילת נכסים לשם סחיטה וקבלת נכסים שהושגו בפשע (הרשעה משנת 2010), ובמקרה זה הוטל עליו מאסר בפועל למשך 6 חודשים, כאשר חמישה חודשים ירוצו בחופף לעונש המאסר אותו ריצה באותם הימים וחודש במצטבר; השמינית, עבירה של חפירה וחיפוש עתיקות משנת 2014 (הרשעה משנת 2016), והעונש היה קנס ומאסר על תנאי.

33. העבר הינו מכביד ולמרות תקופות המאסר בפועל והמאסרים המותנים, ניתן להיווכח כי הנאשם לא שינה את דרכיו וחזר שוב ושוב לבצע בעיקר עבירות רכוש. אני לא סבור כטענת הסניגורית המלומדת כי עסקינן בהרשעות מהעבר הרחוק, לכל היותר ניתן להבחין כי בשנים האחרונות קיימת "הפוגה" מסוימת אותה יש לשקול לקולא, אך אין להסיק מכך כי הנאשם הפיק לקחים ושינה מדרכיו - והראיה לכך מעשיו החמורים בתיק זה.

גם עברו התעבורתי הינו עשיר (26 הרשעות) והכולל עבירות חמורות כמו נהיגה בפסילה שבגינה אף נידון לריצוי מאסר בפועל למשך 6 חודשים.

34. הטענה לקיומם של סיכויי שיקום נטענה בעלמא משלא גובתה כלל. כך גם באשר לטענתו כי חווה ילדות קשה, הדבר נותר בגדר טענה ולא ניתן לייחס לו משקל משמעותי במלאכת גזירת העונש. מובן מאליו כי במקרה זה לא קיימות נסיבות אשר יצדיקו סטייה לקולא ממתחמי הענישה, הגם שטענה כזו לא טען הנאשם.

35. לקולא שקלתי את העובדה שהנאשם הינו בן 37 נשוי ואב לשני ילדים, בעל נסיבות חיים קשות, עקב כך עפ"י הנטען מגיל צעיר החל לצרוך סמים. לזכות הנאשם כמובן עומדות ההודאה ונטילת האחריות בהזדמנות הראשונה, דבר שהביא לחסכון בזמן ומשאבים של כל המעורבים ולהן יחסתי משקל ממשי.

36. לפני שאביא את מסקנתי הסופית לעניין העונש אדרש לעניין חילוטו של רכב המזדה. כאמור, נמסר לפני כי קיימת הסכמה לשחרור המזדה לידי אשתו של הנאשם למקרה וישולם סך 2,000 ₪ למאשימה (עמ' 9, ש' 13), ובהסכמה זו לא ראיתי להתערב למרות הטענות למצב הכלכלי הקשה. הסכום יופקד תוך 45 יום בקופת ביהמ"ש ורכב המזדה יוחזר לידי אשת הנאשם, היה ולא - אזי רכב זה יחולט.

37. סיכומי של דבר, ולאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם, בשני התיקים הפלילי והתעבורה, את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 63 חודשים, שתחילתם מיום מעצרו.

ב. 24 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע, לרבות עבירת שוד או סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת נהיגה בפסילה או בשכרות.

ה. פסילה בפועל מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק ברישיון נהיגה, וזאת למשך 60 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

ו. 24 חודשי פסילה מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק ברישיון נהיגה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא ינהג בפסילה או בשכרות.

ז. 12 חודשי פסילה מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק ברישיון נהיגה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא ינהג ללא רישיון נהיגה תקף או לא יציית לשוטר במדים או לשוטר שהזדהה.

ח. מחייב את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 10,000 ₪, ולכל אחד מבעלי רכבי הוואפל אסטרה, המאזדה 6, הסוזוקי וגם המכולת פיצוי בסך 5,000 ₪. הפיצויים ישולמו לקופת ביהמ"ש עד 30.7.21, ויועברו לניזוקים באמצעות פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אב תש"פ, 30 יולי 2020, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד יוסי גימפל, ב"כ הנאשם עו"ד ראניה סרוג' והנאשם בעצמו.